

بررسی زیر ساخت های لازم برای ایجاد سیستم ارتباطی الکترونیکی در اورژانس پیش بیمارستانی استان آذربایجان شرقی در سال ۱۳۸۹

جواد دهقان نژاد، دانشجوی کارشناسی ارشد پرستاری، کارشناس حوادث غیرمترقبه مرکز مدیریت حوادث و فوریتهای پزشکی عباس داداش زاده، کارشناس ارشد پرستاری، عضو گروه فوریت های پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تبریز مصطفی بافنده، دانشجوی کارشناسی ارشد پرستاری، کارشناس ستاد هدایت درمان دانشگاه علوم پزشکی تبریز محمدعلی کریمی اقدام، پزشک عمومی، سرپرست مرکز مدیریت حوادث و فوریتهای پزشکی استان آذربایجان شرقی پرومند آبیرودا، دانشجوی کارشناسی ارشد پرستاری، کارشناس کنترل عفونت بیمارستان شهید مطهری ارومیه فرامرز دلفرح، کارشناس حوادث غیرمترقبه مرکز مدیریت حوادث و فوریتهای پزشکی استان آذربایجان شرقی

مقدمه

سیستم اطلاعات و ارتباطات پیش بیمارستانی نقش مهمی در افزایش کیفیت درمان بیماران اورژانسی دارد. در نظام اطلاعات اورژانس پیش بیمارستانی به منظور ارتقاء خدمات ارائه شده و ایمنی بیمار از برقراری ارتباط بادوربین های مدار بسته داخل آمبولانس (ONLINE) با پزشک دیسپچ استفاده می شود. هدف از این پژوهش بررسی وضعیت زیر ساخت سیستم ارتباط الکترونیکی در اورژانس پیش بیمارستانی می باشد.

راه و روش

این مطالعه از نوع توصیفی بوده و از طریق تماس تلفنی با کلیه مسئولین پایگاه های فوریتهای پزشکی تبریز و با استفاده از پرسشنامه اطلاعات مربوطه نوع سخت افزار و نحوه برقراری ارتباط فی مابین کادر اورژانس پیش بیمارستانی و پزشک دیسپچ گردآوری شده و سپس برای تحلیل داده ها از نرم افزار SPSS استفاده گردید.

نتایج

طبق بررسی بعمل آمده از ۷۸ پایگاه اورژانس پیش بیمارستانی، ۲۱٪ از رایانه سالم و ۴٪ خراب و ۷۴٪ اصلاً رایانه ندارند، و اطلاعات کلیه ماموریت ها و بیماران به صورت دستی ثبت می شود. ۱۷٪ به پزشک دیسپچ از طریق بیسم دسترسی داشته و ۸۳٪ هیچ گونه وسیله ارتباطی با پزشک ندارند و تنها ۱۴٪ از پایگاه ها به اینترنت دسترسی دارند. و هنوز هیچ ارتباط الکترونیکی بادوربین مدار بسته وجود ندارد.

بحث

با توجه به اهداف سازمانی اورژانس های پیش بیمارستانی که ارتباط سریع و کارآمد نقش بالقوه ای در افزایش سطح و زمان دسترسی به خدمات اورژانس را فراهم می کند و با در نظر گرفتن ضریب نفوذ اینترنت که در ایران ۲۵٪ گزارش گردیده و در کشورهای پیشرفته بیش از ۷۵٪ می باشد به نظر زیر ساخت های الکترونیکی همگان با توسعه دانش پزشکی در ایران رشد نکرده است.

نتیجه گیری

طبق نتایج بدست آمده میزان ارتباط الکترونیکی در جامعه مورد مطالعه بسیار ضعیف بوده و ارتقاء آن منوط به توسعه زیر ساخت های لازمه می باشد که این امر تنها از طریق سیاست گذاری های کلان و توجیه مسئولین امر از نظر ابعاد اهمیت ارتباط سریع و کارآمد میسر خواهد گردید.